Ara Pirineus, 26/04/21

Escriure al Pirineu

De cada cent persones que viuen a l'Alt Pirineu i Aran, n'hi ha una que escriu i que li publiquen el que ha escrit

Amb l'objectiu de promocionar el llibre pirinenc, es va crear a la tardor de 2010 l'Associació Llibre del Pirineu, que roman oberta a totes les persones que hi estan vinculades o que treballen en editorials, llibreries, biblioteques, arxius, empreses d'il·lustració, maquetació, impressió i disseny i, per descomptat, les destinatàries, les que llegeixen el que es publica a la serralada. Val a dir que aquí hi ha una bona part d'aquest públic lector fidel als seus autors i autores, però que la majoria és de la resta de Catalunya i d'Andorra. Tanmateix, hi ha també editorials de fora del Pirineu que en publiquen relats literaris i guies d'excursions.

Aquest passat divendres, Sant Jordi, es va ben demostrar. Amb el confinament encara comarcal, pensàvem que a la tarda, a Puigcerdà, no hi hauria gaires persones que vinguessin a comprar roses i llibres. Doncs ens vam equivocar: a mitja tarda ja no hi quedava cap rosa i l'increment de venda de llibres es va accentuar perquè va vindre gent de fora que va comprar les novetats de Cerdanya. Aquest fet demostra que hi ha lectors i lectores que relativitzen best sellers, llibres mediatitzats de famosos o certs premis literaris i que aposten pel que s'entén com a llibre local, terme que no m'acaba d'agradar perquè de fet tots els llibres són locals.

La producció editorial pirinenca és poc coneguda. Resulta una paradoxa que a les comarques de l'Alt Pirineu i Aran hi visqui només un 1% de la població catalana i que el 2011 la mitjana de publicació de llibres superés el 15% del total de Catalunya. El tant per cent s'ha mantingut i fins i tot s'ha incrementat darrerament. Això vol dir que aquest territori té el percentatge més elevat de llibres del nostre país per habitant. Dit d'una altra manera: de cada cent persones que viuen a l'Alt Pirineu i Aran, n'hi ha una que escriu i que li publiquen el que ha escrit. Dins de l'espai geogràfic de l'àrea lingüística del català —i no diguem de l'occità—, és impossible trobar-hi una altra realitat com aquesta.

Una vegada més hem de donar les gràcies a les editorials, tant pirinenques com de fora, que fan un esforç econòmic destacable apostant per aquestes autores i autors que escrivint donen vida al Pirineu, i per sobre de tot a aquest públic lector sense el qual l'esforç seria estèril.